

عنوان مقاله:

خلاقیت و نوآوری در آموزش عالی؛ راهکار اساسی در جهت توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ناصر صفاری زنجانی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه ارومیه

منصوره نمازیپور - کارشناس ارشد توسعه اقتصادی و برنامه ریزی دانشگاه تبریز

حسین پناهی - دانشیار دانشگاه تبریز

محمد حسنی - دانشیار دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

خلاقیت و نوآوری مستمر و فراگیر در آموزش عالی، در مواقع نوعی کندوکاو منظم برای یافتن شیوه ها و پاسخ های نو به فشارها و تغییر و تحولات محیطی است. از آنجا که در محیط های پیچیده و متحول امروزی دیگر واکنش های تکراری برای رویارویی با این تغییرات کارآمد نمی باشد، لذا دایم باید در جستجوی راهکارهای اساسی و جدید جهت توسعه پایدار در سازمان آموزش عالی برای واکنش در برابر محیط برآمد. به عبارتی آموزش عالی معرف نوع مهمی از سرمایه گذاری در منابع انسانی است که با فراهم آوری و ارتقای دانش، مهارت و نگرش مورد نیاز فراگیران، به توسعه پایدار کمک می کند. بدیهی است این تحولات و تغییرات مدیون تفکر خلاق و نوآور بشر است؛ بنابراین خلاقیت و نوآوری در زمره مهمترین و فراگیرترین فعالیت های انسان به شمار می رود. به عبارت دیگر تمام دستاوردهای بشر از ابتدایی ترین تا پیچیده ترین آنها حاصل ذهن گویا و آفریننده بشر است. به همین لحاظ در این مقاله پس از بیان مفاهیم مربوط به خلاقیت و نوآوری، دیدگاه های صاحب نظران، ضرورت و اهمیت خلاقیت و نوآوری، عوامل مؤثر در افزایش خلاقیت و نوآوری تشریح، و بر اساس تغییرات فراگیر در نظام آموزش عالی و تربیت افراد خلاق و نوآور می توان گامی مهم در جهت تحقق و گسترش راهکارهای توسعه پایدار برداشت. تعلیم دهندگان به عنوان رکن اساس نظام تربیتی، نقش بسیار مهمی در پرورش خلاقیت و نوآوری دارند. از این رو کلید تربیت فرهنگی را که خود کلید توسعه پایدار و ترقی جامعه است، باید در دست معلمان نوجو و نوآور یافت که به الگوهای مختلف خلاقانه تدریس وفادارند.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، نوآوری، آموزش عالی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/394300>

